

Additional Supplement to the Java Government Gazette.

WEDNESDAY, JUNE 8, 1814.

UIT DE AMSTERDAMSCHE COURANT
VAN DEN 27sten NOVEMBER 1813.

VEREENIGDE NEDERLANDEN.
UIT NAAM VAN ZYNE HOOGHEID, DEN
HEERE PRINS VAN ORANJE.

PROCLAMATIE.

De Commissarissen Generaal van het Algemeen Bestuur der Vereenigde Nederlanden, aan de Ingezetenen van Amsterdam.

Eindelyk is dan Amsterdam niet meer de derde Hoofdstad van een door veroveringen aan elkander geklonken staat, welks reedschate uitbreiding geheel Europa bedreigde, maar, gelyk vanouds, de vrye Hoofdstad van een door nyverheid bloeiend en van alle vreemde overheersching afkeerig Volk.

De Proclamatie, op gisteren door ons van de Tuyt van uw voormalig Raadhuis, het geopende uwer groothed en de vrucht van nyverheid onzer Voorvaderen, afgelopen, ontwikkelt de beginselen, waarop de sans ingevoerde orde van zaken rust, en wie onzer is er, die zich daarmede niet vereenigt. Twintig jaren van onophoudelyk op elkander gevolgde ongelukken hebben ons verschrikkelijk geleerd, welke de gevolgen zyn van Partyschappen en Burgerlyke oneenigheid. Wy zullen dit, even als het Gouvernement, dat ons gezonden heeft, nimmer vergeten. Het is niet meer de overwinning van een party; het is de zegepral van het zoo lang geteisterd Vaderland op de overheersching van Vreemden, welke door hen bedoeld werd, wier moed het eerste voorbeeld gaf van de nog niet geheel uitgedoofde geestdrift der Nederlanders.

By de ongelukken, door ons doorgestaan, by den God uwer Vaderen, wiens hulp in deze geburtenissen zoo zigbaar met ons is, by uw dierbaarste betrekkingen bidden en bezworen wy u, dezen geest, den eenigen, die ons redder kan, maar ook zeker redder zal, in uwe kringen, in uwe huizezinnen voort te planten, en de belooning zal het geluk, de herstelling van ons dierbaar Vaderland zyn.

NEDERLAND en ORANJE, was voor twee eeuwen de leus onzer groote Vaderen, en by nog grotere zwarigheden brachten sy het Gebouw in stand, het welk zoo lang de bewondring van Europa geweest is. NEDERLAND en ORANJE is op nieuw onze leus, en de vrucht zal, by eendragt en medewerking van allen, dezelfde zyn.

Medewerking van allen zeggen wy, en de geestdrift waarmede gisteren de Proclamatie van het Algemeen Bestuur ontvangen is, waarborgt ons, dat wy daarop niet vergeefs rekenden.

De onzydigheid, tot op gisteren toe door uwe provisionele Regering als beginsel harer handelingen aangenomen, en met die onwrikbare wylheid gehandhaafd, welke zich van een dergelyke Regering verwachten liet, was de vrucht van bedaard overleg, en welgewikte redenering. Onze eerste pligt is het geweest, en wy hebben dien met zelfsvooldoening vervuld, die Regering te danken, waaraan gy de rust uwer stad, en de veiligheid uwer Personen en Goederen verschuldigd zyt. Doch eindelyk hebben de altijd overwinnde Wapenen onzer Bondgenooten aan deze onzydigheid een einde gemaakt, en gelyk het vorig stelsel de vrucht van eenne wyze bedaarheid was, zoo is ook in de tegenwoordige staat van zaken grenzsins het gevolg einer blinde geestdrift, welke zonder de gevolgen en middelen te berekenen, party kiest; en de dierbaarheid zelve, waarmede dit Besluit genomen is, waarborgt u voor de onverzettelyke standaard, waar inde mede het zal gehandhaafd worden.

Voor de verdediging uwer Stad, wier belang die van het geheele Vaderland zyn, is gezorgd; maar, wy moeten ook uwe Verdedigers niet vergeten, en bereids zyn door ons alle de maatregelen genomen, welke aan uwe Schutterij Schadevergoeding voor verloren tyd, aan uwe Bezoldigde Magt Handgelden, Fouragie en Kleeding, aan uwe Magazijnen, voorraad van het noodige Materiaal verzekert.

Het getal van hen, die zich op het spoer onzer Vaderen tot verdediging der naauwelyks herstelde Volks-vryheid aanbieden, groeit by het uur; dan, het is niet noodig dit vuur, door eigen gevoel van verontwaardiging zoo wel als door de op gisteren afgeleene Proclamatie ontvlamd, door nieuwe aansporingen op te wekken.

Maar ook zy, wier jaren of betrekkingen niet toelaten den Lande op deze wyze nuttig te zyn, branden van verlangen hunne zucht voor de goede zaak aan den dag te leggen door oofferingen, welke voor hunne onstandigheden meer berekend zyn.

Wy volgen dezen wenk, aan ons door de beste Burgers dezer Stad van zelf gegeven, zoo wel als den last, ons door het Algemeen Bestuur opgedragen, door aan te kondigen, dat van morgen af, onder behoorlyk toezorgt, door de Stedelyke Regering te benoemen, in Gebouwen, door datzelfde Bestuur aangewezen, aan alle Burgers gelegenheid zal gegeven worden tot het storten in

daartoe bestemde Kisten, van rywillige bydraggen in gold, tot ondersteuning van de gemeene zaak des Lands.

Hollauders! gy zult uwe verdedigers te hulp snellen, door voor hunne kleeding, voor hun onderhoud de eerste bydraggen te doen, gy zult ons in staat stellen de middelen, die wy daartoe beraamd hebben, met kracht door te zetten. Oofferingen voor de zaak des Lands zyn voor Hollauders nimmer ooffessingen geweest.

De berigten zyn van alle kanten gunstig, en met vertrouwen op dat God onzer Vaderen, wiens eerdag nu niet meer door ongepaste en met den geest van onzen Landaard strydige voortzetting van openbare vermaken zal gestoord worden, wien de eerste dairtzingen van een herlevend Volk reeds den volgenden Zondag uderig zullen worden opgedragen, is er geen twyfel aan, of ook dit Land zil spoedig wedér dat zyn, wat het door de herstelde betrekkingen van Koophandel en Zeevaart, door de herlevende nyverheid, door de nog niet geheel afgelegde Hollandsche zeden, en door Deugd en Godsdiestigheid worden kan, en wat het eenmaal geweest is.

Gedaan te Amsterdam, den 25sten November 1813.
J. M. KEMPER.
F. SCHOLTEN.

's Gravenhage, den 22 Novemb'r.

Wy haasten ons, aan onze lezers, de volgende Publicatie van het Algemeen Bestuur der Vereenigde Nederlanden bekend te maken.

UIT NAAM VAN ZYNE HOOGHEID DEN HEERE
PRINSE VAN ORANJE,
Het Algemeen Bestuur der Vereenigde Nederlanden,
NEDERLANDERS!

Het oogenblik is gebören, waar op wy ons Nationaal bestaen hernemen; de zegepral der bondgenooten heeft de hoogmoed van onzen onderdrukker vernederd, heeft zyne Reuezaamagt vergreisd.

Moede van het Juk te torschen, waar ondermen ons zoo schandelyk deed bukken, gevoelt elk Nederlander zyn moed ontvlammen in dit plechtig oogenblik. Nationale Vryheid en Onafhankelykheid is aller leus, ORANJE het punt der algemeene vereeniging van al wat trotsch is op den naam van NEDERLANDERS. Wy voldeeden aan den wensch van alle onse Landgenooten, wanneer wy in afwagting van de koest van ZYNE HOOGHEID den Heere PRINSE VAN ORANJE en in zyne naam, dezen dag ons stelden aan het hoofd der Regering; wy namen dien taak op ons met vertreuewen op de hulp der Goddelijke Voorzienigheid, wiens hand de aanstaande verlossing van ons verguisde Vaderland, zoo zichtbaar bestierd; maar wy deden het ook met vertrouwen op den bystand, op de hulp van elk Nederlander, die zonder herinnering aan al het voorleedene, zonder onderscheid van rang of staat of van Godsdiestige Gezindheid, met ons de behoeft gevoeld van nog eenmaal te herwinnen dat Vaderland, dat op de Elementen, Philips en Alba veroverd, van den mord onzer Voorvaderen zo heerlyk getuigde, doch met smaad en schande te lange bezoeeld werd.

Van dit oogenblik af zyn onse Keetenen afgeworpen; geene vreemdelingen zullen U meer beheerschen; alle verbintenis van dwang en slaafsche onderwerping aan den gemeenen Vyand van Europa, aan den verstoorder der rust, der welvaart en der onafhankelykheid der volken, zeggen wy onherroepelyk en voor altoos op.

In naam van ZYNE HOOGHEID den Heere PRINSE VAN ORANJE, de Hooge Regering der Nederlanden aanvaarende, ontstaan wy alle onse landgenooten, in welke betrekking ook in het geheele voormalige gebied der vereenigde Provincien, vanden eer van trouw en gehoorzaamheid aan den Keizer der Franschen gedaan, en van de afkondiging des aans, verklaren wy als verraders van hun Vaderland en rebellen tegens de wettige Nationale Regering te zullen beschouwen en doen straffen, de zutken die uit krachte van hunne verbintenis met de Fransche Regering of hunne ondiergechiktheid aan deszelfs Administratiën, aan eenige orders of bevelen van dezen mogten defereren, of aan die Regering of derzelver Ambtenaren of gedelegeerden, enige gehoorzaamheid betooven, of korrespondentien met dezelve voeren mogten.

Alle betrekkingen mit onse onderdrukkers wier verachting en snaad elks aangezicht en hart in vóúrgloed ontsteekt, zyn dus van heden af vernietigd; doch dit is niet geneg!

Nederlanders! wy roepen u op om u eendragtig om den standaard te scharen, die wy geplant hebben, wy roepen u op om den wapens als mannen op te vatten en den vyand die nog op onzen hodem ons schijnt te tafseren, doch reeds sidderd voor onze vereeniging, van onze greuzen te verdryven.

Elk onzer zy gedachtig aan het geen onse blave Voorvaderen deden, toen de onsterfelyke Eerste Willem Hollands moed in

laage slam ontstak, en laat het edele voorbeeld van Spanjes Volkeren, die na den hachelykten stryd met opzetting van goed en bloed, het gehaatte juk verbryzel hebben, sin' daerden heerlyksten dageraad van Verlissing en Zegen, zien aanbreken, laat dit voorbeeld ons leeren dat de uitkomst niet faalen kan.

Wy hebben overal mannen van beproefd krygsbeleid, met de zorg eerst Wapening belast; zy zyliet u voorgaan in het gevareniat slechts kortstondig zyn kan, by het aanrukken der Bondgenooten tot onze bevrijding.

Orde en krygstucht zullen onze legerbende kenmerken, zy zyn onafscheidelijk van den waren moed.

Wy zullen zorgen dat het onse stryderen aan niets ontbreke; dat hun vertrouwen niet wankele, de GOD van Nederland stryd voor ons!

Maar zullen wy onse toerusting tot wapening en verweering van onse vryen grond rustig kunnen voortzetten, zullen de dagelyksche uitgaven van het Binnenlandsch Bestuur worden gaande gehouden, dan moet ook de opbrengst der lasten gereeld haren gang gaan, wy behoeven de Nederlanders niet te herinnern aan hunne dure verpligting; hun te zeggen dat wy 's lands schattingen tot 's lands welzijn vorderen, is genoeg om ons van aller welwillendheid in dit beslissend tydsgericht te verzekeren.

Een ieder beyvere zich dan van heden af om zyn verschuldigde astebetaalen en de Schatkist te styven.

Alle de belastingen moeten hy provisie en tot dat daar in, door de hoge Regering wettigelyk zal zyn voorzien, op den eigen voet als tot dus verre worden geneezen.—Een ieder die aan de ophef der belastingen stoornis zoude willen toehoren of die zoude willen verkorten, zoude den blaam op zich laaden van het Vaderland vyandig te zyn; en zeker zullen wy dit niet straffeloos gedogen.

Wy beveilen dat alle Hollandsche Ambtenaren op hunne posten zullen blijven en wy stellen hun in de uitvoering hunner ambtsverrigtingen onder de bescherming van alle rechtschapen Nederlanders.

Wij onthieden en qualificeeren zoodanige ambtenareyn welke door het vertrek hunner superieuren de zaken hunner administratie op dit oogenblik zonder beheering zien, om den eersten in rang van het departement, arrondissement, of plaats hunner residentie als hun hoofd te gehoorzamen, en stellen wy tevens den laatsten verantwoordelyk voor alle naadeelen, welke, door zyn diacon of verzuimen, bij ontentenis van voorziening uit langere stilstand der Administratie en opschorting der Perceptie zouden kunnen voortvloeijen.

Wy vertrouwen voorts op den geest van orde, welke den Nederlander kenschetst, wy maken staan, dat in alle vakken van Bestuur, speciaal ook dat der Justitie, een ieder zal voortgaan in de getrouw en onafgebrokeν vervulling zyn pligt, overeenkomstig de Wetten, thans in výgeur.

Wy ontbieden en gelasten alle Departements, Stedelyke en Plaatselyke Autoriteiten, om deze astekondigen te affigeren, alomme waar zuks te geschieden gebruikelijk is.

Gedaan in den Haag, den 21 November 1813.

(Was gesteekend.)

WANDEL VAN DER DUIN VAN MAARSDAM.

GYSBERT KAREL VAN HOOGENDORP.

Welk Nederlander, met de inhoud deser krachtige woorden ten vollen instemmede, voelt zich niet aangevuurd, om het doel, in dezelve vervat, met alle mogelyke middelen te bereiken. Welcan, Landgenoten! laten wy ons niet meer vergenoegen met blotelyk op onze brave en dappere Voorvaderen te roemen, maar laten wy hun navolgen; hunne geesten zwerven om ons; hunne moed en standvastigheid bezeten ons, en hunne namen stekken ons niet langer tot verwyt, maar zyn ons een prikkel. Zoo zal ons nageslacht, na vele eeuwen, op ons roemen, even als wy op ouze Vaderen, en onzo namen zullen, even als de hune, leven, op de onverdelgbare geslachten van het Vaderland.

Niet te vergeefsch sprak een onzer beroemde Dichteren hun aldus aan:

Verheft! U helden! rijst! omwolt uw hoofd niet langer!

Dt. lach! verleev' in't oog, de rust keer in

u ziel.]

Jij Neerlands groothied zouk, uw werk, uw schepping viel;

Maar 'k zie een nieuwe zon rijst uit de onstaime wateren.]

Zij schiet haar stralen af op Néerland! donders klateren,

En blixtens schieten neér! de welvaart wordt hersteld;

De goede korenar golft op het jeugdig veld!

De handel komt! de vrede keert: de goede stralen,

INVASION OF FRANCE.

What time has demonstrated the instability of human power more clearly than the present? Not all the stormy changes of the Revolution, the calamities of Princes and of States, the extinction of petty Republics, and the dismemberment of mighty Kingdoms, during the last twenty years, have yielded more instruction to mankind than the spectacle which Europe now presents. That Empire, which rising on the ruins of surrounding Nations, towered pre-eminent in fame as in strength, with all the seeds of power seemed to be collected, and whose gigantic grandeur overawed the World, England excepted, into submission and vassalage: that Empire, which two years since, appeared founded on a rock which the might of ages could not shake: by one of those revolutions of fortune, which the wise call by a higher name than change, is now the only country in Europe threatened with dangers, the existence of which its bulk alone would lately have been thought sufficient to prevent. When in the spring of 1812, France sent 500,000 chosen Warriors to the North, whilst her Legions occupied the whole of Spain, and besieged the Cortes in Cadiz, who did not fancy she was invincible, and that the Nation on whose head the tempest of her wrath was bursting, must inevitably perish? Seduced by her example, and trusting in her might, the Kingdoms that had so often felt the weight of her sword, now longing to secure her favour, gave her all their power, and claimed the honor of joining her in the subjugation of the World. Their united Hosts exceeded those ever collected since Persian ambition endeavoured to crush the freedom of Greece. The countries which they traversed were unbound, and when from the Walls of the Kremlin, their Leader beheld the "Ocean of Flame," which devoured a Metropolis sacrificed to his unholy ambition, mankind already anticipated the flight of his triumphant Eagles to the towers of Bagdad. How suddenly have those dreams of universal conquest evaporated. How has the mighty been struck in his pride. For him victory has teemed with ruin and defeat; and the moment of his greatest exultation almost proved that of his destruction. On this very day last year, the avenging sword was let loose against him. On this very day, the recruited Russian Army attacked his advanced Posts South of Moscow; for the first time did the Cossack's hurras alarm his Troops, and the capture of 27 pieces of Cannon, attended with Murat's defeat, attested the altered state of his fortunes. A week later commenced his disastrous retreat, and the spear of the pursuer, the horrors of famine, and the vengeance of winter, overtook and checked his flight. Since that time the progress of his downfall has been incessant and rapid, and the present era shews the Colossus of the French Power forsaken by most of its former Vassals, and tottering to its foundations. France, the invader and spoiler of Nations, is invaded and spoiled in her turn. She, whose Armies lately held in subjection the two extremities of the Continent, now scarcely able to stop the torrent of Foreign Patriotism, which threatens to tear the rest of her Northern Conquests from her hands, sees her Southern Provinces a prey to retaliatory warfare. The avenging Banner lately planted on the summit of the Pyrenees, now floats in her fertile Valleys, and the vainly pronounced sacredness of her Territory is violated and exploded. But what renders the blow more painful, is the hand by which it is struck. How few years have elapsed since the boast of France was, that England could not contend single handed with her, that her Hosts would invade and desolate our fields, and that, whenever it should please the Gallic Despot to pronounce the sentence of our doom, we should be bowed under the yoke, our grandeur effaced, and our National existence swept away from the Earth. Yet it is England, who after baffling for nine years the efforts of France, and those of the Continent repeatedly leagued with her against us, now plants her conquering Standards within the French Frontiers, and leads on the van of avenging Nations! How lately did Napoleon, in the pride of his power, denounce the Warriors, armed to redeem the liberty of Spain and Portugal, as Traitors, and deriding their efforts, boasted that, when the time foredoomed by his wisdom should be arrived, all resistance would be crushed, and their chains revetted for ever? Yet those very Warriors are now marching in our Train, through his invaded Provinces, dealing just, though terrible retaliation! From those he most affected to despise, does he receive the deepest wounds. And when it is considered that the advance of our Troops in Gascony will give the signal for tenfold exertions on the part of the Allies on the Elbe: when it is seen, that, notwithstanding the levies of 700,000, made a few months since by France, a fresh blood tribute is imposed upon her, to endeavour to repel the hostile storm which bursts on her from every side; that 280,000 Youths are called to lay down their lives, because 900,000 men in arms are insufficient for her defence, is it unreasonable to expect, that the hour of her complete humiliation is come? Who can compare her present situation with the tremendous attitude she still maintained a twelve

month since, without acknowledging the vanity of all human expectations, the instability of all earthly power, and the awfulness of that Providence, who, in the midst of so many changes, remains unalterably the same, and renders the wildest projects of man, and the greatest convulsions of Empires, subservient to the execution of Her Plans, and the purposes of Her Wisdom!

Bell's Weekly Messenger, Dec. 19.

THE WHITE COCKADE AND THE BOURBONS.

"ROTTERDAM, DEC. 14.

"As I was going to the Post-office with this letter, news arrived from the frontiers, that the Parisians had taken the White Cockade, and that it was their intention to recall immediately the Bourbons. I heard the news from the Secretary of Prince Naraskin, the Russian General in Holland."

The original letter containing this important intelligence is in the hands of Lord Castlereagh.

The Star of last night says, that "the intelligence from Paris is of the highest importance:—the inhabitants have mounted on their hats the White Cockade, the signal of the Restoration of the Bourbons; and all is confusion and consternation. Bonaparte had ordered out his Mamelukes and Guards, who were cutting down the inhabitants in all directions. On the subject of the above reports, we have to add, that they come from persons of the first respectability in Rotterdam."

"It is very confidently reported in the City, that French Papers have arrived. We have only time to state, that their contents are in full unison with the reports received from Rotterdam. Bonaparte is said to have fled, surrounded by his Mamelukes. An intercepted letter from the Governor of Antwerp states, that it is with great difficulty he can keep the inhabitants from rising in open insurrection."

A person who came from the coast of France, has communicated the following statement, which we insert in his own words:

"I was present, at the village of Berg, near Gravelines, a few days ago, when the Prefect arrived, with a few gens d'armes, to enforce the conscription laws against some of the youths of the place, who had refused to march to the armies. The appearance of the gens d'armes seemed to serve as a signal to the inhabitants in general to defend their brothers and children. With such weapons as they could procure, they fell upon the Prefect and his escort, whom they soon put to flight. The Prefect himself fled to an upper apartment in a neighbouring house, but was pursued, and, as I heard, thrown from the window, and killed on the spot. In the meanwhile, the Sub-Prefect of the district having arrived with a reinforcement of gens d'armes, and rallied the fugitives, made a regular attack on the conscripts and their friends; but when I came away, the latter were victorious, the Sub-Prefect had been driven in disgrace from the field of battle, and the mob had almost destroyed a house in which he had been accustomed to take up his residence."

A singular and unexpected occurrence took place last week among the French prisoners of war, confined on board the *Samson* prison ship, in the Medway. Two parties have arisen, one of whom assert the propriety and legality of placing the Bourbons on the throne of their ancestors, whilst the others contend for the dynasty of Bonaparte. From argument they proceeded to threats and menaces, and, at last, the two parties arranged themselves in order of battle, and last week commenced a desperate conflict, which terminated in the defeat of Bonaparte's adherents. Nearly 600 men and officers who took part in the affray have been put in close confinement.

COURT AND FASHIONABLES.

THE PRINCE REGENT'S COURT.

Monday, his Royal Highness the Prince Regent held a Court at Carlton House. A few minutes after three o'clock his Royal Highness being seated on his Throne, surrounded by the Duke of Clarence, the Hereditary Prince of Orange, the Cabinet Ministers, the Great Officers of State and the Household, received the Address of the Corporation of London.

The Recorder read the Address, and which was delivered to the Prince by the Lord Mayor. To which Address his Royal Highness was pleased to return the following most gracious answer:

"I return you my warmest Thanks for this loyal and affectionate Address.

"The determination manifested throughout the United Provinces of the Netherlands, to shake off the yoke of France, and to re-establish in their Government that illustrious family to whom they originally owed their liberties, was well calculated to call forth amongst all classes of his Majesty's subjects, that sympathy and exultation in which you so largely participate, and which strongly evinces the characteristic generosity of a free people.

"I look forward with the utmost satisfaction and confidence to the renewal of the same friendly intercourse and confederation between that country and Great Britain, which experience has proved to be equally important to the true interests of both, and to the independence and security of Europe."

"The sentiments which you have expressed on the deliverance of the ancient inheritance of my family from the dominion of the enemy, could not fail to be peculiarly grateful to my feelings."

"That unexampled career of victory which, through the favour of Divine Providence, has attended the arms of his Majesty under the command of Field Marshal the Marquis of Wellington, and those of his Majesty's brave allies on the continent, affords the fairest prospect of ultimate and complete success, and I am persuaded that you are animated by a firm conviction, that it is only the following up, with unabated vigour, the advantages already obtained, that the great object can be accomplished of restoring to this country and to Europe the blessings of a honourable and lasting peace."

They were all very graciously received, and had the honour of kissing the hand of his Royal Highness.

The Hereditary Prince of Orange had an audience of the Prince Regent, and took leave of his Royal Highness previous to his leaving England for Holland.

The Address of the University of Cambridge was on Friday presented to the Prince Regent. The Address was read by the Vice-Chancellor. His Royal Highness returned a most gracious answer. They were all most graciously received, and had the honour to kiss his Royal Highness's hand.

VISIT OF THE PRINCESS CHARLOTTE TO THE PRINCESS OF WALES.

Monday the Princess Charlotte visited the Princess of Wales for the first time this season, and her first visit to her Royal Mother's new house. The Princess Charlotte arrived at the house, in her carriage, in Connaught-place, soon after four o'clock, where she was received by her Royal Mother in the most affectionate manner, who conducted her over the house. Her Royal Highness particularly admired the Chinese room and the library, although the latter is by no means finished. It is fitting up in a very novel and peculiar style. The Chinese room is exactly the same as that which was in the Princess of Wales's house, at Blackheath, the materials for which have been removed to Connaught-place. At a quarter past five o'clock the Princesses sat down to dinner. The Princess Charlotte remained till past eleven o'clock. In the course of the evening the Princess and her Royal Daughter sat for a considerable time in a separate apartment, and conversed with each other without the restraint arising from the presence of attendants.

The Hereditary Prince of Orange paid a visit on Tuesday to the Princess Charlotte, at Warwick house, at which he was introduced by the Prince Regent in person. On Sunday the Hereditary Prince dined with the Regent, and the Princess Charlotte was of the party. These things will, without doubt, tend to confirm the rumours prevalent for some time, of a projected matrimonial alliance between the young Prince and Princess.

A Dutch Mail has arrived with Papers to the 17th instant. The Allies are marching towards Antwerp, where great apprehensions and disorder are said to exist. On the land side it is supposed it may be attacked with advantage, Bonaparte never having calculated upon any such attack. It is distant only about 25 miles from Breda, with which the intercourse has been facilitated by a paved road over the intervening heath, formed by Napoleon to connect his Flemish and Dutch possessions. It is also stated, that the whole fleet is laid up beyond the city, in the Upper Scheldt, from which escape would be impossible. The desertions from the fleet are numerous. The whole crew of one of the ships has deserted nobody. Schiedam and Duyveland have both declared for the Patriots. Naarden is expected to surrender, and in Flushing great apprehensions prevail among the enemy. The National Guard at Almelo lately refused to march to Flushing, and defeated a detachment sent to deprive them of their arms and uniforms. Dantzig, according to intelligence received at Zwoll on the 8th, has surrendered.

The following extract of a letter from St. Jean de Luz, dated Dec. 8, is important:

My next letter will probably tell you of a move in advance. Lord Wellington is getting all his force together. The Surgeons of Hospitals are ordered not to keep a man a day beyond his being fit for duty. The Spaniards form our rear. Lord Wellington has made the most strenuous efforts to preserve the exactest discipline."

Advertentie.

BY ARON LEVIE, op de Voorrey, is te bekomen Praymen in viessen, kaapsche Soeter in klyne vatjes, allerhande soorten van Kaapsche Vrugten, Sakkie, Soja in batas, Pontak, Frontjak en Muskaatja-wyn in vatjes, Kaapsch-wyn in Groote vatjen, Brande-wyn, Genever en ander Goederen meer.

Batavia den 4de Juny 1814.

